

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Ghendie Nicolaev, Petru Moraru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Tcacenco Gheorghii, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 27 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

***Tcacenco Gheorghii Vladimir**, născut la 05 aprilie 1965, originar și domiciliat în sat. Merenii Noi, r-nul Anenii Noi.*

Termenul de examinare al cauzei:

1. 24.12.2014 – 27.03.2015 (prima instanță);

2. 15.04.2015 – 08.06.2015 (instanța de apel);

3. 25.08.2015 – 04.11.2015 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 27 martie 2015, ***Tcacenco Gheorghii Vladimir*** a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Tcacenco Gheorghii Vladimir la 13.07.2014, aproximativ la orele 21:30, aflându-se la domiciliul său din s. Mereni, r-nul Anenii Noi, în urma unui conflict și pentru demonstrarea supremației sale fizice i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în regiunea corpului concubinei sale Valentina Buga, în rezultatul căruia i-a cauzat ultimei dureri fizice și suferințe psihice.

Tot el, la 13.07.2014, aproximativ la orele 21:30, în timp ce se afla la domiciliul său din s. Mereni, r-nul Anenii Noi, în urma unui conflict cu concubina sa Valentina Buga, a imobilizat-o pe ultima și i-a legat mâinile și picioarele cu lipici în vederea privării ei de libertate.

Tot el, la 02.10.2014, aproximativ la orele 19:45 fiind în stare de ebrietate, în timp ce se afla în s. Mereni, r-nul Anenii Noi, în stradă în urma relațiilor reciproc ostile apărute între el și victima Valentina Buga, avînd asupra sa un cuțit, i-a aplicat ultimei 8 lovituri în regiunea spatelui și abdomenului, în rezultatul căruia victima Valentina

Buga a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat următoarele:

- instanța de fond nu a luat în considerație faptul recunoașterii parțiale a vinei de către inculpat, a vârstei sale, stării sănătății, precum și faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, considerînd în așa fel posibilă stabilirea unei pedepse mai blînde în baza art. 79 Cod penal;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, care a fost pronunțată integral la 06 iulie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului, care a constituit obiectul apelului, a fost stabilită just și întemeiat de către instanța de fond, fiind acordată deplină eficiență prevederilor art. art. 61 și 75 Cod penal, ținîndu-se cont de gravitatea faptelor penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite.

Instanța de apel a indicat că, criticele formulate de inculpat prin care se susținea că instanța de fond la stabilirea pedepsei a ignorat prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră, erau neîntemeiate deoarece, instanța de fond le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă și sentința întru totul corespundea prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de apel și-a însușit-o pe deplin.

La fel, s-a indicat că elementele legate de fapta comisă și de persoana inculpatului au fost pe deplin valorificate în procesul de individualizare a pedepsei stabilite, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunilor comise, una din ele fiind deosebit de gravă comisă cu intenție, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de circumstanțele agravante, precum săvîrșirea infracțiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate alcoolică și provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, de lipsa circumstanțelor atenuante, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Circumstanțele expuse supra, conform opiniei instanței de apel, justificau aplicarea pedepsei privative de libertate în quantumul stabilit de instanța de fond și contrar solicitării inculpatului, instanța de apel a apreciat că nu se impunea reconsiderarea pedepsei stabilite sub aspectul micșorării quantumului, de vreme ce pedeapsa penală așa cum a fost cuantificată de către instanța de fond era aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul pedepsei penale, în contextul gradului de pericol social al faptelor comise, pe care instanța l-a apreciat ca fiind ridicat, raportat la faptul că la comiterea infracțiunii inculpatul a folosit ca obiect vulnerant cuțitul, actele de violență au fost îndreptate în regiunea spatelui și abdomenului (8 lovituri), provocîndu-i victimei vătămare corporală gravă care a dus la decesul acesteia.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care a fost depus la 05 august 2015 și care, invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse inculpatului sub limita minimă prevăzută de lege, în temeiul prevederilor art. 79 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale avocatul invocă următoarele:

- instanța de apel neîntemeiat nu a reținut în acțiunile inculpatului prezența circumstanțelor atenuante precum, recunoașterea parțială a vinei, colaborarea cu organele de drept în vederea descoperirii infracțiunii și căința sinceră;

- la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont doar de gravitatea faptelor comise, fără a aprecia circumstanțele care micșorează esențial gravitatea faptei precum, lipsa unor condamnări anterioare, angajarea în câmpul muncii, neaflarea la evidența medicului narcolog și psihiatru, prezența la întreținere a unui copil minor, căința sinceră, vârsta înaintată și starea sănătății precară;

- nu a fost apreciat comportamentul provocator al victimei, care era o persoană care abuza de băuturi alcoolice, neavînd un loc permanent de muncă și nici acte de identitate.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit argumentelor expuse în recurs rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârile instanțelor de fond și apel cu privire la soluția de individualizare a pedepsei, considerînd posibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Din lucrările cauzei, Colegiul penal constată că pedeapsa i-a fost stabilită inculpatului în limitele prevăzute de sancțiunile infracțiunilor incriminate, care prevăd - muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 2 ani, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal; muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore, sau închisoare de pînă la 2 ani, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal; și închisoare de la 5 la 15 ani, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

În așa mod, rezultă că soluția de individualizare a pedepsei a fost stabilită cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luîndu-se în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunilor comise, una dintre care este deosebit de gravă, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, care, cu toate că anterior nu a fost condamnat, a comis abateri de la legea penală, fiind liberat de răspundere penală și tras la răspundere contravențională, se caracterizează negativ la locul de trai, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei.

Astfel, Colegiul penal apreciază netemeinicia argumentelor invocate de recurent, odată ce inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pentru concurs de infracțiuni prin **cumul parțial**, în quantum mediu, față de limitele stabilite în sancțiunile acestora.

Cu referire la argumentul recurentului privind oportunitatea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, Colegiul penal reține că în conformitate cu această normă, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luînd numai în considerare personalitatea vinovatului **în cazul existenței circumstanțelor excepționale**, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvîrșirea infracțiunii, în timpul și după săvîrșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sînt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Astfel, circumstanțele expuse de recurent, despre lipsa unor condamnări anterioare a inculpatului, angajarea în cîmpul muncii, neafierea la evidența medicului narcolog și psihiatru, prezența la întreținere a unui copil minor, căința sinceră, vîrsta înaintată și starea sănătății precară (care nu este concretizată și nici probată în cauză), predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

În consecința celor expuse supra, Colegiul penal conchide că hotărîrile contestate nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind individualizată corect pedeapsa, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Tcacenco Gheorghii împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, în cauza penală în privința lui **Tcacenco Gheorghii Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru